

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 20 JUNI

Läsning

2 Kung 17:5–8, 13–15a, 18

Kungen i Assyrien drog upp och angrep hela landet och tågade mot Samaria och belägrade det i tre år. I Hoseas nionde regeringsår intog kungen i Assyrien Samaria och förde Israel bort till Assyrien och lät dem bo i Hala och vid Habor – en ström i Gosan – och i Mediens städer.

Israels barn hade ju syndat mot Herren, sin Gud, som hade fört dem upp ur Egyptens land, undan faraos, den egyptiske kungens, hand, och de hade fruktat andra gudar. De hade också vandrat enligt de folks stadgar som Herren hade fördrivit för Israels barn och enligt de stadgar som Israels kungar hade gjort upp.

Herren hade varnat både Israel och Juda genom alla sina profeter och siare och sagt: »Vänd om från era onda vägar och håll mina bud och stadgar – enligt hela den lag som jag gav era fäder – likaså vad jag har låtit säga er genom mina tjänare profeterna.« Men de ville inte höra utan var hårdnackade som deras fäder, vilka inte trodde på Herren, sin Gud. De förkastade hans stadgar och det förbund som han hade slutit med deras fäder och de förordningar som han hade gett dem. Därför blev också Herren mycket vred på Israel och försköt dem från sitt ansikte, så att inte något annat blev kvar än Judas stam ensam.

Responsoriepsalm

Ps 60:3–5, 12–13 (R. 7b)

R. Bönhör oss, Herre, och hjälp oss.

Gud, du har förkastat oss och brutit ned oss.

Din vrede har drabbat oss. Upprätta oss igen! R.

Du har kommit landet att bäva och rämna.

Hela nu dess revor, ty det vacklar.

Hårt har du provat ditt folk,

du har slagit i åt oss rusande vin. R.

Har du, o Gud, förkastat oss,

vill du inte dra ut med våra härar?

Stå oss bi i kampen mot fienden,

ty människor kan inte ge oss hjälp. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga – du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

TISDAG DEN 21 JUNI

Läsning

2 Kung 19:9b-11, 14-21, 31-35a, 36

Sanherib, kungen i Assyrien, skickade sändebud till Hiskia och sade: »Så skall ni säga till Hiskia, Judas kung: Låt inte din Gud, som du förtröstar på, bedra dig, så att du tänker: 'Jerusalem skall inte bli givet i den assyriske kungens hand.' Du har ju hört vad kungarna i Assyrien har gjort med alla andra länder, hur de har gett dem till spillo. Och du skulle nu bli räddad!«

När Hiskia hade mottagit brevet av sändebuden och läst det, gick han in i Herrens hus, och där bredde Hiskia ut det inför Herrens ansikte. Och Hiskia bad inför Herrens ansikte och sade: »Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud, den som råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord. Herre, böj ditt öra till detta och hör. Herre, öppna dina ögon och se. Ja, hör Sanheribs ord, det budskap som han har smädat den levande Guden med. Det är sant, Herre, att kungarna i Assyrien har förött folken och deras land. Och de har kastat deras gudar i elden. Ty dessa var inga gudar utan verk av människohänder, trä och sten, därför kunde de förgöra dem. Men rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans hand, så att alla riken på jorden erfar att du, Herre, ensam är Gud.«

Då sände Jesaja, Amos' son, bud till Hiskia och lät säga: »Så säger Herren, Israels Gud: Det som du har bett mig om angående Sanherib, kungen i Assyrien, det har jag hört. Så är nu detta det ord som Herren har talat om honom: Hon föraktar dig och smädar dig, jungfrun dottern Sion. Hon skakar på huvudet åt dig, dottern Jerusalem. Ty från Jerusalem skall utgå en kvarleva, en räddad skara från Sions berg. Herrens nitälskan skall göra detta.

Därför säger Herren så om kungen i Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad och inte skjuta någon pil dit in. Han skall inte mot den föra fram någon sköld eller kasta upp någon vall mot den. Samma väg han kom skall han vända tillbaka, och in i denna stad skall han inte komma, säger Herren. Ty jag skall beskydda och rädda denna stad för min och min tjänare Davids skull.«

Samma natt gick Herrens ängel ut och slog i assyriernas läger 185 000 man. Då bröt Sanherib, kungen i Assyrien, upp och tågade tillbaka. Och han stannade sedan i Nineve.

Responsoriepsalm

Ps 48:2-4, 10-11 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6,12-14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

ONSDAG DEN 22 JUNI

Läsning

2 Kung 22:8-13; 23:1-3

Översteprästen Hilkia sade till sekreteraren Safan: »Jag har funnit lagboken i Herrens hus.« Och Hilkia gav boken åt Safan, och han läste den. Därefter gick sekreteraren Safan in till kungen och avgav sin berättelse inför kungen. Han sade: »Dina tjänare har tömt ut de pengar som fanns i templet och har överlämnat dem åt de män som förrättar arbete som tillsyningsmän vid Herrens hus.« Vidare berättade sekreteraren Safan för kungen och sade: »Prästen Hilkia har gett mig en bok.« Och Safan föreläste den för kungen.

När kungen nu hörde lagbokens ord, rev han sönder sina kläder. Och kungen befallde prästen Hilkia och Ahikam, Safans son, och Akbor, Mikajas son, och sekreteraren Safan och Asaja, kungens tjänare, och sade: »Gå och fråga Herren för mig och för folket, ja, för hela Juda, angående det som står i denna bok som nu har blivit funnen. Ty stor är Herrens vrede, den som är upptänd mot oss, därför att våra fäder inte har velat lyssna till denna boks ord och inte har gjort allt som är oss föreskrivet.«

Då sände kungen iväg män som samlade till honom alla de äldste i Juda och Jerusalem. Och kungen gick upp i Herrens hus, och alla Judas män och alla Jerusalems invånare följde honom, också prästerna och profeterna, ja, allt folket, från den minste till den störste. Och han läste upp för dem allt vad som stod i förbunds-boken, som hade blivit funnen i Herrens hus. Och kungen trädde fram till pelaren och slöt inför Herrens ansikte det förbundet, att de skulle följa efter Herren och hålla hans bud, hans vittnesbörd och hans stadgar, av hela sitt hjärta och av hela sin själ, och hålla detta förbunds ord, dem som var skrivna i denna bok. Och allt folket trädde in i förbundet.

Responsoriepsalm

Ps 119:33–37, 40 (R. 33a)

R. Visa mig, Herre, dina stadgars väg.

Visa mig, Herre, dina stadgars väg,
så vill jag ta den i akt intill slutet. R.

Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag. R.

Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd,
låt det inte vika av till orätt vinning. R.

Vänd bort mina ögon,
så att de inte ser efter fåfänglighet,
behåll mig vid liv på dina vägar. R.

Se, jag längtar efter dina bud.
Behåll mig vid liv genom din rättfärdighet. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 7:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

TORSDAG DEN 23 JUNI

Morgonmässan

Läsning

2 Kung 24:8–17

Jojakin var arton år gammal, när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans moder hette Nehusta, Elnatans dotter, från Jerusalem. Han gjorde vad ont var i Herrens ögon, alldeles så som hans fader hade gjort.

Vid den tiden drog den babyloniske kungen Nebukadnessars tjänare upp till Jerusalem, och staden blev belägrad. Och Nebukadnessar, kungen i Babel, kom till staden, medan hans tjänare belägrade den. Då gav sig Jojakin, Judas kung, åt kungen i Babel med sin moder och med sina tjänare, sina hövitsmän och hovmän. Och kungen i Babel fängslade honom så i sitt åttonde regeringsår. Och han förde bort därifrån alla skatter i Herrens hus och skatterna i kungshuset. Han bröt också loss beläggningen från alla gyllene föremål som Salomo, Israels kung, hade låtit göra för Herrens tempel, detta i enlighet med vad Herren hade hotat. Och han förde bort i fångenskap hela Jerusalem, alla hövitsmän och alla tappra stridsmän. 10 000 förde han bort, även alla timmermän och smeder. Inga andra lämnades kvar än de obetydligaste av folket i landet.

Han förde Jojakin bort till Babel. Dessutom förde han kungens moder, kungens hustrur och hans hovmän samt de mäktiga i landet som fångar bort från Jerusalem till Babel, likaså alla stridsmännen, 7 000, och timmermännen och smederna, 1 000, allesammans raska och krigsdugliga män. Dessa fördes nu av den babyloniske kungen i fångenskap till Babel.

Men kungen i Babel gjorde hans farbroder Mattanja till kung i hans ställe och ändrade dennes namn till Sidkia.

Responsoriepsalm

Ps 79:1–5, 8–9 (R. 9b)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.
De har gett dina tjänares kroppar

till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.
Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?
Hur länge skall din nitälskan brinna som eld? R.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 7:21-29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

TORSDAG DEN 23 JUNI

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE

Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Jer 1:4-10

Herrens ord kom till mig, han sade:
»Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig,
och förrän du lämnade modersskötet, helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken.«
Men jag svarade: »Ack Herre, Herre!
Se, jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.«
Då sade Herren till mig: »Säg inte: 'Jag är för ung',
utan gå vart jag än sänder dig,
och tala vad jag än befäller dig.
Frukta inte för dem,
ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger Herren.«
Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun,
och Herren sade till mig:
»Se, jag lägger mina ord i din mun.
Ja, jag sätter dig idag över folk och riken,
för att du skall rycka upp och bryta ned,
förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1-4a, 5-6b, 15ab, 17 (R. jfr 6b)

R. Alltifrån moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,
böj ditt öra till mig och fräls mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly,
du som ger mig frälsning,
Ty du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld. R.

Ty du, o Herre, är mitt hopp,
Herre, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet,
ja, du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din frälsning.
Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom,

och intill nu förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen

1 Pet 1:8-12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i utesäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja

Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium

Luk 1:5-17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

FREDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE

Högtid

Första läsningen

Jes 49:1-6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet –
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.
Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utranssakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddades i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 689

Andra läsningen

Apg 13:22-26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57-66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånades sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

LÖRDAG DEN 25 JUNI

Läsning

Klag 2:2, 10-14, 18-19

Utan skonsamhet fördärvade Herren

alla Jakobs boningar.

I sin förgrymmelse bröt han ned dottern Judas fästen,
ja, han slog dem till jorden,
han orenade riket och dess furstar.

Dottern Sions äldste sitter där stumma på jorden,
de har strött jord på sina huvuden
och höljt sig i sorgdräkt.

Jerusalems jungfrur sänker sina huvuden mot jorden.

Mina ögon är förtärda av gråt,
mitt innersta är upprört,

min lever är som utgjuten på jorden
för dottern mitt folks skada,

ty barn och dibarn försmäktar på gatorna i staden.

De ropar till sina mödrar:

»Var får vi bröd och vin?«

Ty försmäktande ligger de som slagna på gatorna i staden,
ja, de ger upp andan i sina mödrars famn.

Vad jämförbart skall jag framlägga för dig,
du dotter Jerusalem?

Vilket liknande öde kan jag dra fram till din tröst,
du jungfru dotter Sion?

Din skada är ju stor som ett hav – vem kan hela dig?

Dina profeters syner var falskhet och flärd,
de blottade inte för dig din missgärning,
så att du kunde bli upprättad.

De utsagor de förkunnade för dig var falskhet och förförelse.

Deras hjärtan ropar till Herren.

Du dottern Sions mur, låt dina tårar rinna som en bäck,
både dag och natt,

låt dig inte förtröttas, unna inte ditt öga någon ro.

Stå upp, ropa högt i natten, när dess väkter börjar,
utgjut ditt hjärta som vatten inför Herrens ansikte.

Lyft upp till honom dina händer för dina barns liv, ty de försmäktar av hunger i alla
gators hörn.

Responsoriepsalm

Ps 74:1-7, 20-21 (R. 19b)

R. Herre, glöm inte dina förtryckta.

Gud, varför har du så länge förkastat oss?

Varför brinner din vrede mot fåren i din hjord?

Tänk på din menighet, som du fordom förvärvade,
den stam som du gjorde till din egen,

tänk på Sions berg, där du har din boning. R.

Vänd dina steg till den plats
där förödelse råder utan ände
– allt har ju fienden fördärvat i templet.
Dina motståndare har skränat på din heliga plats,
de har satt upp sina tecken som rätta tecken.
Det var en syn, som när man höjer yxor mot en skog. R.

Alla dess snidverk har de krossat med yxa och bila.
De har satt eld på din helgedom
och orenat ditt namns boning ända till grunden. R.

Tänk på förbundet,
ty våldsnästen finns i varje vrå i landet.
Låt den förtryckte vika tillbaka med skam,
låt den betryckte och den fattige lova ditt namn. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:5–17

Vid den tiden då Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.« Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Han tog vår svaghet, och han lyfte av oss våra sjukdomar.*

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 26 JUNI

Första läsningen

1 Kung 19:16b, 19–21

Herren sade till Elia: »Elisha, Shafats son, från Avel Mechola skall du smörja till profet efter dig.« När Elia gick sedan därifrån, fann han Elisha, Shafats son, som var ute och plöjde. Tolv par oxar hade han framför sig, det tolfte körde han själv. Elia gick fram och kastade sin mantel över honom. Då lämnade Elisha oxarna och sprang efter Elia och bad honom: »Låt mig först gå och kyssa min far och mor till avsked, sedan skall jag följa dig.« Elia svarade: »Gå tillbaka. Du förstår väl vad jag har gjort med dig?« Elisha gick tillbaka, tog de båda oxarna och slaktade dem. Med oket som bränsle tillagade han köttet och gav det åt folket att äta. Sedan bröt han upp och följde Elia som hans tjänare.

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a, 5, 7-11 (R. 1)

R. Skydda mig, Gud, jag flyr till dig.

[Skydda mig, Gud, jag flyr till dig.]

Jag säger till Herren: Min härskare,
mitt högsta goda är du.

Herren är min andel, min bägare.

Du bestämmer mitt öde. R.

Jag vill prisa Herren, han ger mig råd,
mitt inre förmanar mig om natten.

Jag har alltid Herren inför mig,
när han står vid min sida vacklar jag inte. R.

Därför gläds mitt hjärta och jublar,
min kropp är i trygghet,
ty du lämnar mig inte åt dödsriket,
du låter inte din trogne se graven. R.

Du visar mig vägen till liv,
hos dig finns glädjens fullhet,
ständig ljuvlighet i din högra hand. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 615

Andra läsningen

Gal 5:1, 13-18

Till frihet har Kristus befriat oss. Stå därför fasta, och låt ingen lägga på er slavoket igen. Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Men om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra.

Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill. Men om anden får styra er står ni inte längre under lagen.

Halleluja

1 Sam 3:9; Joh 6:68c

V. Tala, Herre, din tjänare hör;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Luk 9:51-62

När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«